

- приховування дефектів тощо.

Явище конкуренції має свої плюси й мінуси. До позитивних рис можна віднести: активізацію інноваційного процесу, гнучке пристосування до попиту, висока якість продукції, високу продуктивність праці, мінімізацію витрат, реалізацію принципу оплати праці за її якістю й кількістю, можливість регулювання з боку держави.

До негативних наслідків – те, що перемога одних супроводжується тяжкою, а подекуди катастрофічною поразкою інших, застосування нечесних прийомів, надмірна експлуатація природних ресурсів, екологічні порушення і т. і.

Без відповідного контролю з боку держави вільна конкуренція може призвести до створення, так би мовити, "держав у державі", якими і є сучасні ТНК. Монополізм призводить до уповільнення науково-технічного прогресу, консервує низька якість продукції, роблять цю продукцію неконкурентоспроможною на світовому ринку, втрачаються стимули пошуку більш ефективних рішень при розв'язанні проблем організації виробництва.

Конкуренція є визначальною умовою підтримання динамізму в економіці, за умов конкуренції створюється більше національне багатство при меншій вартості кожного виду продукції порівняно з монополією й плановою економікою.

МАНЗЮК О.О., аспірант, м. Львів, ЛКА

ФУНКЦІОНУВАННЯ ОФШОРНИХ ЮРИСДИКЦІЙ У СВІТОВОМУ ЕКОНОМІЧНОМУ ПРОСТОРИ

Перші офшорні зони почали з'являтися у другій половині ХХІ століття і характеризуються сприятливим валютно-фінансовим режимом, низьким рівнем оподаткування, достатньо високим рівнем конфіденційності. Вони є досить привабливими для клієнтів тим, що дозволяють бути анонімним власником компанії, довірно керувати акціями офшорних компаній за допомогою місцевих номінальних власників.

Дослідженням проблем функціонування офшорних юрисдикцій присвячені праці наступних вчених: Кміль В.М. [1], Кумок А.Д. [2], Майорова Т.В. [3], Пешко А.В. [4], Ткачик Л.П. [1], Хейфец Б.А. [5].

Як зазначає Т. В. Майорова, офшорна зона — це різновид вільних економічних зон, що створюються на території всієї держави, або суб'єкту федерації (конфедерації), особливістю якої є створення для суб'єктів господарювання сприятливого валютно-фінансового, податкового режиму, високого рівня захищеності банківської та комерційної таємниці, лояльність державного регулювання, спрощені вимоги до ліцензування [3, с. 201]. Відмінністю офшорних юрисдикцій від інших вільних економічних зон є поширення зазначеного режиму виключно на суб'єктів господарювання-нерезидентів, що не здійснюють господарської діяльності та не мають джерел доходу на її території [3, с. 213].

Ознаками офшорної діяльності на нашу думку виступають наступні: особливості формування режиму оподаткування на території офшорної юрисдикції. В більшості випадків це стосується компаній-нерезидентів, а в окремих випадках національних та іноземних компаній від здійснення діяльності за кордоном. При цьому податок на прибуток – відсутній або коливається у межах 1-2%; переваги

реєстрації та особливі спрощені режими діяльності компаній в межах офшорної юрисдикції. При реєстрації не обумовлено розмір статутного фонду, невисока витратність реєстрації компанії тощо; спрощена система фінансової звітності; преференції у ліцензуванні діяльності; недоступність та нерозголошення інформації про діяльність компаній на території офшорної юрисдикції для бенефіціарів; мінімально встановлена кількість резервних вимог центрального банку країни; відсутність валютного контролю для нерезидентів та валютний контроль для резидентів офшорної зони. Операції з валютою – необмежені; комунікаційна доступність [2, с. 42].

Розрізняють чотири рівні функціонування офшорних юрисдикцій:

1. Мегарівень – функціонування офшорних юрисдикцій на рівні світового господарства та міжнародних світогосподарських зв'язків.

2. Макрорівень – функціонування офшорних юрисдикцій на рівні народного господарства, національної економіки.

3. Мезорівень функціонування офшорних юрисдикцій – проміжний рівень функціонування офшорних юрисдикцій економічної системи між мікро- та макроекономікою – регіональна економіка, підсистеми національної економіки.

4. Мікрорівень функціонування офшорних юрисдикцій – функціонування офшорних юрисдикцій на рівні індивідів, суб'єктів господарювання та функціонування конкретних ринків [5, с. 136].

Отже, офшорна зона - один із видів вільних економічних зон. Їх відносять до сервісних вільно-економічних зон, особливістю яких є створення для підприємців сприятливого валютно-фінансового та фіскального режимів, високого рівня банківської та комерційної секретності, лояльності державного регулювання.

Список використаних джерел: 1. Кміль В.М. Офшорні зони як інструмент міжнародної податкової конкуренції / В.М. Кміль, Л.П. Ткачик // Збірник наукових праць Національного університету державної податкової служби України. – 2009. - №1. - С. 151-157. 2. Кумок А.Д. Офшорний бізнес // Держава та регіони. - № 5 – 2008. С.41-44. 3. Майорова Т.В. Інвестиційна діяльність: Навчальний посібник. - Київ: "Центр навчальної літератури", 2004. – 376 с. 4. Пешко А.В. Офшорний бізнес як складова світової економіки // Економіка та підприємництво. - № 3. – 2006. С. 233-236. 5. Хейфец Б.А. Офшорні юрисдикції в глобальній та національній економіці – М.:ЗАО «Издательство «Экономика», 2010. – 335с.

ЗАЇКІНА Ю.С., аспірантка, м. Полтава, Полтавська державна аграрна академія

РОЗВИТОК ФОРМУВАННЯ ЕФЕКТИВНОЇ СИСТЕМИ ХІМІЧНОГО СЕРВІСУ В АГРАРНОМУ ВИРОБНИЦТВІ

Основною ланкою в сфері матеріально-технічного забезпечення сільського господарства є система хімічного сервісу аграрного виробництва. Загальні особливості сільськогосподарського виробництва вимагають створення та функціонування системи хімічного сервісу обслуговування галузей рослинництва та тваринництва. Сервіс хімічного обслуговування є одним з найважливіших елементів у системі заходів по нарощуванню обсягів і підвищенню ефективності виробництва сільськогосподарської продукції. Аграрне виробництво в сучасних умовах важко уявити без застосування засобів хімізації на сільськогосподарських підприємствах.

Хімізація – один з пріоритетних напрямів інтенсифікації сільського господарства, невід'ємна складова науково-технічного прогресу, на основі якої відкриваються широкі перспективи розвитку аграрного виробництва. На даний час хімізація в сільському господарстві розвивається за таких напрямків, як створення